(ה) גם׳ דעתו מיושנת ודעת חמו נערפה :

רש"י ד'ה לחלון תפליו וכו' דקסבר שבת לחו

וכוי יוכר זמן הפלין. עי' מג"ה סי' שה ס'ק יה: שם ד'ה רנוי

משקלות קשנה וכו' להפותה בעור. עיין

ביב דף פים עיב חוספות דיה ולה :

הגהות מהריב

רנשבורג

ולקבל מהם הכמה אלא.

מלת אלא נמחק וכ"ב ל"ל

מכם לגם למון אפי': [ג] בא"ד יתרון מכחחי מהם אפי'. מלח

הפילו נמחק וניב גיל הלא :

[h] רש"י ד"ה חסרתי מרכותי

תנהות הביק

תפילין פ"ה של ר' אליעזר אע"ג דלא היה ר"א זו ממקום אחד קרי ליה איסור שבות דכל *שאסרו חכמים לנאת בו לרשות הרבים אסור ללאת בו לחלר וה"ה אפי' יושב במקום א' אסור:

דף לה: ושם) משמע איפכא דתכיא שלישית להדליק את הגר דברי רבי נתן ר' יהודה אומר שלישית לחלוץ תפילין ופ"ה התם ומדליק ברביעית ואין לומר ומדליק בשניה מדקאמר התם בתר הכי שניה להדליק כמחן לא כר' נתן ולא כרבי יהודה הנשיא וגם אין לומר שמדליק בשלישית וה"ק שלישית אף לחלוץ תפילין ולעולם מדליק ברישה מדקחמר התם שלישית להדליק ומוקי לה כרבי נתן ולא כרבי יהודה הנשיא ועוד קשה אטו הורקנום לא ידע מכהגו וי"ל דודאי תפילין ברישא אלא שבאותה שעה איחרו להדליק מפני שהיו טרודין בחוליו ולכך היה נוער בו : נמהרתן במה שהו - פ"ה דנחלקו לענין מבילה שהן - פ"ה דנחלקו לענין בנקרעו אי חולך מה שבתוכו או לא ובהדיה לה חשכחן פלוגתה חלה בפ' כ"ג דכלים תכן הכדור והאימום והקמיע ותפילין שנקרעו הנוגע בהן טמא במה שבתוכו טהור אלמא אין תוכו חשוב חיבור ותניא בתוספתא ר' יהושע ב"ק אומר משום ר' אליעור אף מטבילין כמו שהן אלמא מדלא

היין בטבילה ש"מ דהוי חיבור : חלה מכה בבשרו - ומשום שרט לנפש (ויקראים) ליכא דמשום תורה קעביד כדאמר הרבה מעות

ים לי ואין לי שולחכי להרלותן*: [ועיע חים' יכמות "ג:

המכר כאן בגמ' וברשיי ובתום' אימום בם' צייל

מישום

ום במ"ס וכית במשנה דכלים]

A STATE OF S

הדרן עלך ארבע מיתות

היינו בדרך אמר לי רבי למדני בנטיעת קשואין אמרתי דבר אחד נתמלאה כל השדה קשואין אמר לי רבי למדתני נפיעתן למדני עקירתן אמרתי דבר אחד נתקבצו כולן למקום אחד אמרו לו *הכדור *והאמום והקמיע וצרור המרגליות ומשקולת *הכדור *והאמום והקמיע וצרור המרגליות ומשקולת [צל והאמום וכן נכית קשנה מהו אמר להן הן שמאין ושהרתן במה שהן *מנעל שעל גבי ומוסי אימוס בסי איל האמוס מהו אמר להן הוא שהור ויצאה נשמתו בשהרה עמד רבי מיס וכן מעון אימוס מהו אמר כל מיס וכן מעון אימוס מיס וכיס הותר הנדר הותר הנדר למוצאי שבת פגע בו יהושע על רגליו ואמר רבי עקיבא מן קיסרי ללוד היה מכה בבשרו עד שדמו שותת לארץ של טור וממולא מסוכו ותלאחו בטואר מ"ב יפתח עליו בשורה ואבר "אבי אבי רכב ישראל ופרשיו הרבה מעות יש לי ואין לי שולתני להרצותן אלמא מרבי אליעזר גמרה גמרה מרבי אליעזר שטשין מטופרת ומחפין אותה בעור ולא סברה הדר גמרה מרבי יהושע ואסברה ניהליה היכי עביד הכי והאגן כדי שלא מחסר אבל משקולת גדולה הנכיסתנן העושה מעשה חייב להתלמד שאני *דאמר מר °לא תלמד לעשות אין דרכה פלחפותה בעור: ולרול יה לעשות אי אתה למד אבל אתה למד להבין ולהורות:

הדרן עלך ארבע מיתות

מסו . לפי שנחלקו באלו רבי אליעזר וחכמים בסדר טהרות (כלים פכ"ג) וחכמים אותרים אינן מקבלין טומאה לפי שכלי עור אין מקבל טומאה אלה אם כן יש לו בית קיבול דהא איתקש לשק והני הואיל וקבולן נעשית למלאותן מלוי בתוכו עולמית לא שמיה קבול *ורבי [ני חוש שוכה יבי דים אליעזר אומר מקבל טומאה דבית קיבול העשוי למלחות שמיה. קבול ועוד נחלקו בכדור ובאימום שנקרעו ונראה חלל שלהם דמודו רבגן שהשינו אסירשיי דהכה] דמקבלי טומאה דהא איכא בית קיבול ופליגי לענין טבילה שחכ"א מה שבחוכו חולץ ור' אליעזר אומר מה שבתוכו אינו חולץ דכולי חד כלי הוא ובשעת פעירתו היו רולין לידע אם חזר בו ושאליהו מה אתה אומר באותן שני המחלוקות אמר להם טמאים אפילו שלמים והטומאה נוגעת מבחוץ: ועהרחן במה שהן. כלומר אם נקרטו שחבמים מודים שמקבלין טומאה וחלוקין טלי לומר שהמלוי חולץ ושומד אני בדברי שהמלוי אינו חולך שמטבילן כמות שהן: מנעל שעל גבי אימום מהו . שאף בו נחלקו בתוספתא *דטהרות [והא *חכמים אומרין הואיל ואינו מחוסר מלאכה הגריכה אומן שהדיוט יכול לסלקו מעל האימוס כבר שם כלי עליו וטמא ור"א מעהר שעדיין לא נגמרה מלאכתו: הותר הנדר - שברכוהו: בין קסרי ללוד - שהיו טשאין את מטתו מקסרי ללוד: פהת עליו בשורה - שהיו עושין שורה סביבות המטה להספד: סרבה מעום יש לי . להחליף: ואין לי שולחני לסרלותן . כלומר הרבה שאלות יש לי לשאול ואין למי לשחול : סיכי עביד י רבי אליעור הכי שעשה מעשה בנטיעת קשוחין : להחלמד י בהם ר"ע הוא דעבד ר' אליעור :

ואסור להניהן שמא יצא בהן לרשות הרבים : שדעםו של אבא היאך מניחין איסור סקילה · משמע דמדליקין ואחר כך חולנין וקשה דבפרק במה מדליקין (שבת

והא ר' עקיבא מר' יהושע גמיר לה והתניא כשחלה ר' אליעזר נכנסו ר' עקיבא וחביריו לבקרו הוא יושב בקינוף שלו והן יושבין במרקלין שלו ואותו היום ע"ש היה ונכנם הורקנום בנו לחלוץ תפליו גער בו ויצא בנזיפה אמר להן לחביריו כמדומה אני שדעתו של אבא נמרפה אמר להן דעתו (6) ודעת אמו נשרפה היאך מגיחין איסור סקילה ועוסקין באיסור שבות כיון שראו חכמים שדעתו מיושבת עליו נכנסו וישבו לפניו מרחוק ד' אמות א"ל למה באתם א"ל ללמוד תורה באנו א"ל ועד עכשיו למה לא באתם א"ל לא היה לנו פנאי אמר להן תמיה אני אם ימותו מיתת עצמן אמר לו ר' עקיבא שלי מהו אמר לו שלך קשה משלהן נמל שתי זרועותיו והניחן על לבו אמר אוי לכם שתי זרועותיי שהן כשתי ספרי תורה שנגללין הרבה תורה למדתי והרבה תורה לימדתי הרבה תורה למדתי ולא הסרתי מרכותי אפילו ככלב המלקק מן הים הרבה תורה לימדתי ולא חסרוני תלמידי אלא כמכחול בשפופרת ולא עוד אלא שאני שונה שלש מאות הלכות בבהרת עזה ולא היה אדם ששואלני בהן דבר מעולם ולא עור אלא שאני שונה שלש מאות הלכות ואמרי לה שלשת אלפים הלכות בנטיעת קשואין ולא היה אדם שואלני בהן דבר מעולם חוץ מעקיבא בן יוסף פעם אחת אני והוא מהלכין

וסה • מילתה דלקיטת קשוהין: ר"ע מר' יהושע גמר לה • בתמיה: קינוף - הרבעה עמודים וכילה פרוסה עליהם כדאמרי׳ בסוכה (דף יי): לחלון חסיליו · של אביו "דקסבר שבת לאו זמן תפילין הוא נערפס · וקרוב הוא למות שאילו תורה אור

היתה דעתו מיושבת היה חולך תפיליו: איסור סקילם הדלקת הנר והטמנת חמין ועוסקין בדבר שחינו אלא איסור שבות דמנית תפילין בשבת אין כאן איסור מלאכה ואפילו ילא לרשות הרבים דהא דרך מלבוש הוא ותכשיטין הוא לו בחול: ברחוק ארבע אמות . מפני הנדוי שברכוהו במחלוקת תנורו של עכנאי בבבא מליעא (קף כפ:) : שלו מהו . במה תהא מיתתו : שלך קשה משלהן. מפני שלבך פתוח כאולם ואילו שמשתני היית למד תורה : געל י ר"א שתי זרושתיו שנגללין - כשגוללין ספר תורה והכתב מכוסה כך תתעלם ותתכסה תורה שבלבי כשחמות לפי שלא שמשוני ולמדו ממני : ולא חסרתי מרכותי ככלב המלקק מן הים . לפי חכמתם שהיתה גדולה אין למודי עולה לחסרם ולקבל מהם חכמהוא] אלא מעט ככלב המלקק מן הים וכן תלמידי לא חסרוני ולא קבלו מחכמתי לחסר את יתרווחכמתי מהם [2] אפי'כמו שמחסר ב"יוביאנחים המכחול בשפופרת בטבול חחד": ולא מסרתי כלומר לא חסרתים מחכמתם ממה שהיו מתחילה גדולים יותר ממני וגם עתה גדולים הם ממני לפי שלא למדתי מחכמתם כי אם מעט מהם: שפופרת · קנה שנותנין מכחול בה *כחול קיסם של עץ או של כסף שתוחבין מכחול בתוכו ומטבלו בכחול ומוליאו: בבסרת עום. בהלכות מראות נגעים: בנשיעת קשואים. הלכות מיני כשפים שעל ידיהם נתמלא כל השדה קשוחים: אמרו לו הכדור והאימום וכו׳ • כדור פלוט"ה מחופה עור ומלאה מתוכו למר של איל בדוחק וכן אימום שלהם של עור היה כעין מנעל וממולא מתוכו שער ופיו תפור ובו היו עושין המנעלים כמו שעושין הרלענין שלנו בדפום של עד: הקמיעי לכוי: משקולת קטנה - כעין אונקיא סמרגלית - תופרין המרגלית בעור

בנת עה. ב"ו ית. ודף מג:] ותולין אותו בלואר בהמה לרפואה:

ב"ם ה"ם

[בלפכ"ו מ"ד]

מתו ספתה פכ"ו מ"ד ומייתי לה הש"ם בשבת דף קמא פלוגתא דר' אלישור

והכתים ע"ש תלוה ליישכ